

CONTEXTUL EUROPEAN ȘI INTERNAȚIONAL AL GLOBALIZĂRII ECONOMIEI

¹*Drd., Petronela Evelina BĂLU*
²*Dr., conf. univ., Gabriel NASTASE*
³*Iulian GOLE*

²*Universitatea Creștină “Dimitrie Cantemir” din București,
Str. Plaiul Unirii 176, București, România
Telefon : + 40 21 330 8931 ; web site : www.ucdc.ro*

^{1,3}*Academia de Studii Economice din București, Piața Romană 6, București, România
Tel.+4021319.19.00 <http://www.ase.ro>*

Abstract

In the 1990s there was an unstable economic climate that was scaled worldwide and influenced by the continuous pseudo-crisis seen in all developed economies, especially in Europe between 1991 and 1993. After WWII, the GDP of the global economy and the developed markets had a year on year pace of only 0,4%/year. The European economy started growing after 1994 until the year 2000, and exploded at a pace of 2,5-3,5%/year until the 2007 economic crisis. This paper analysis the need to better understand the phenomenon of globalization and shaping it for a better approach.

Introducere

La sfârșitul anilor 2000, în Europa s-au instalat semnele creșterii lente, dar sigure a economiei cu un procent de 0,9-1,6%, ceea ce i-a determinat pe mulți analiști renumiți să ajungă la o singură concluzie: Europa era în recesiune.

În Vestul și Centrul Europei revoluțiile din anii 1989 și 1990 au mari crize economice pe care până atunci Europa nu le mai cunoscuse la scara atât de extinsă. Credeau ei că evenimentele acestea au fost determinate și de pierderile din timpul și după cele două războaie mondiale.

Globalizarea este economic vorbind, sistemul de interacțiune între toate țările, cu scopul de a dezvoltă economia globală. De fapt este dorință de a se crea un Guvern Unic, într-o dictatură globală care poartă numele de “O Nouă Ordine Mondială”. Globalizarea se referă la integrarea economiei și a societăților la scară mondială pentru că toate să funcționeze ca un tot unitar. Încă nu este un proces definitiv, însă în viitorul apropiat cu siguranță se va reuși acest lucru. Așadar, implica schimburi economice, tehnologice, și politice s.a.m.d. ceea ce a determinat în cea mai mare măsură de progresele în comunicare, transport și infrastructură.

Este absolut vital să se ia în considerare faptul că agenții din prim-plan ai globalizării economiei sunt marile corporații multinaționale, atât financiare, cât și non-financiare stabilite în majoritatea țărilor, al căror obiectiv este de a crește comerțul și transferul de capital între regiuni și piețele de integrare la nivel mondial. Acestea fiind spuse, putem adăuga că globalizarea este o realitate din păcate ireversibilă și orice țară care își “pregătește temeinic viitorul” trebuie să aibă o legătură cu acest proces de creștere a conectivității și interdependenței piețelor din lume și ale întreprinderilor.

Un aspect foarte important privind globalizarea economiei mondiale sau cel mai important dacă ne gândim la multitudinea de agenți economici este concurența. Ea este cea care asigură șansele tuturor întreprinzătorilor economici la afirmarea potențialului la nivel maxim pe piață, la motivarea și la performanță bazată însă pe principiul răspunderii. Principiul concurenței, prin toate elementele care permit coeziunea și ca rezultat al adaptării lor la condițiile de mediului relativ similar construiesc de fapt sensul globalizării.

În cele mai multe situații, mai exact în cele în care țările sunt deja dezvoltate și păstrează caracterul național și suveran, se presupune și este confirmat că au un potențial mai ridicat în

rezolvarea problemelor mari. De pe cealaltă baricada există și în număr exorbitant țările săracă sau în curs de dezvoltare care nu pot manevra problemele mari și este nevoie de o mână de fier care să le gestioneze. În acest context, este necesar ca noile structuri de organizare ale statului sunt create și au ca rezultat al creării o organizare mai deconcentrată a puterii de stat.

Mulți analiști observă creșterea spectaculoasă a mișcărilor de capital în cadrul economiei mondiale în ultimii douăzeci și cinci de ani. Între timp, aceștia menționează ponderea tot mai mare a capitalurilor private, în finanțarea deficitului statelor în curs de dezvoltare sau sărace.

În cazul în care aceste cifre au semnificație dincolo de orice îndoială, alte evenimente - cum ar fi crizele financiare care prindeau amploare atât de rapid în ultimii ani - implică o examinare mai detaliată a sistemelor financiare la nivel internațional. Aceasta se transpune că fiind o deficiență de bază a sistemului financiar internațional, care solicită un răspuns din partea celor care poartă prerogativele pentru construcția aranjamentelor instituționale care reglementează sistemul.

Mai exact, economia națională pierde din rolul sau semnificativ privind relațiile economice internaționale chiar și la nivel național, raportările la bază națională sunt irelevante la o scară așa mică, așadar aceasta devine un spectator al jocului creat de statele puternice financiar și politic în propriul sau film.

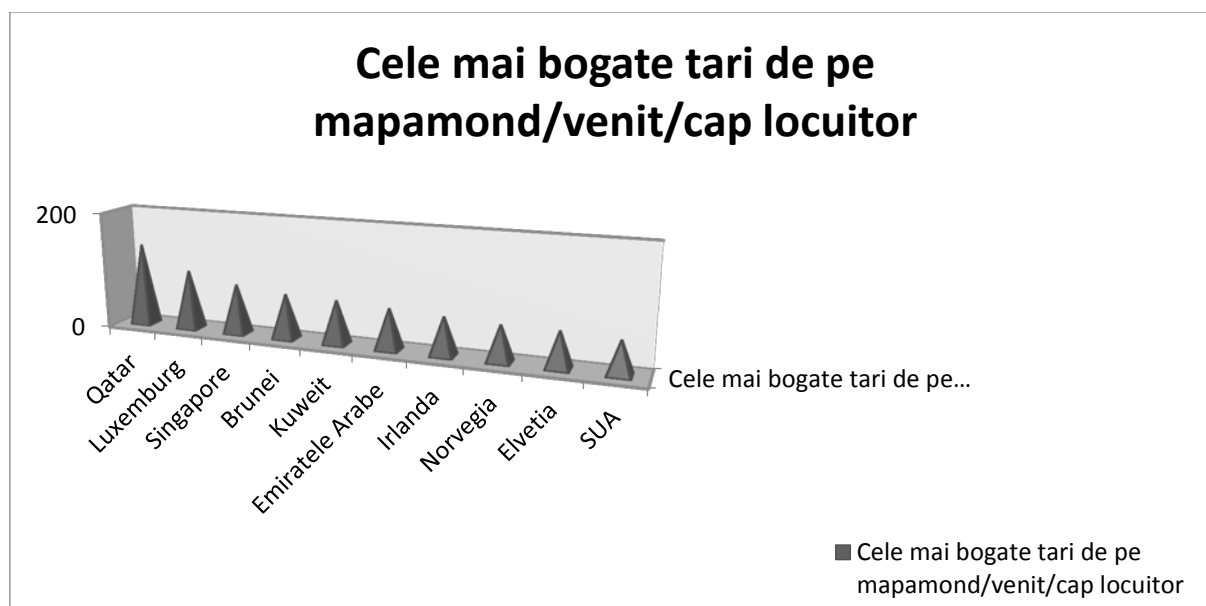

Figura 1. Cele mai bogate țări de pe mapamond (Venit/cap locuitor) - World Bank, 2016

Graficul de mai sus avem top 10 țări din lumea cu cel mai mare venit pe cap de locuitor. După cum bine știm, Qatar este unul dintre cele mai bogate state din lume, iar potrivit World Bank în anul 2016 este castigatorul locului 1 mondial privind venitul pe cap de locuitor.

Privind către polul opus, potrivit Global Finance Magazine, Republica Centrală Africană este cel mai sărac stat de pe glob cu 639 \$ pe cap de locuitor. Toate cele 10 state exemplificate în tabelul de mai sus aparțin toate continentului african, cel mai sărac continent la scară mondială dacă privim capacitatea de susținere a populației inclusiv venitul pe cap de locuitor etc.

Tabel 1. Cele mai sărace țări de pe glob

Nr	Tara	Venit/cap de locuitor
1.	Republica Centrala Africana	639 \$
2.	Republica Remocrata Congo	753\$
3.	Malawi	819\$
4.	Liberia	934\$
5.	Burundi	951\$
6.	Niger	1069\$
7.	Mozambic	1209\$
8.	Eritrea	1216\$
9.	Guineaa	1328\$
10.	Madagascar	1477\$

Sursa: Global Finance Magazine, 2015

CONCLUZII

Fenomenul de globalizare determină dezvoltarea extraordinară a economiilor deja suprad dezvoltate; economiile în curs de dezvoltare își pierd din avânt și regresează. Statele își pierd din identitatea națională, mai ales cele mijlocii și mici și devin părți ale regiunilor cu un renume intens tot din cauza regresului economiilor lor naționale.

Viata cotidiană în Europa și America acestea fiind continentele cu o rata a dezvoltării preponderent mare, influențează rata de natalitate, determinând populația să-și îndrepte efortul către dezvoltarea economică și a carierei, nu către procreere;

Clima globală va avea foarte mult de suferit în următorii 50-100 de ani. Efectul de sera determină apariția verilor extrem de călduroase, secetoase cu temperaturi de peste 40 de grade, topirea ghețarilor și distrugerea faunei polare și cea din zonele montane.

Măsurile de reducere a populației vor avea un efect devastator în zonele dezvoltate, pe când în zonele sărace nu vor avea niciun efect și va continua creșterea alarmantă a populației;

Măsurile de dezindustrializare aplicate în ea se vor amplifica până când majoritatea instituțiilor din proprietatea statului care aduc un aport considerabil la PIB vor fi trecute în proprietate privată sau vor va faliment;

Economia ei se dezvoltă foarte greu în urma crizei din 2008 din cauza faptului că nu se alocă destule fonduri sau chiar deloc asupra segmentelor economice principale: agricultura, turism.

După căderea Comunismului din 1989, o parte din populația obișnuită să aibă un loc asigurat de muncă de către stat, preferă chiar și în ziua de astăzi să someze pe principiul “nu îmi găsesc un loc munca“. În următorii ani populația cu studii superioare se va putea angaja cu o rata mult mai mare decât populația cu studii medii sau cu studii de calificare.

Pentru a stopa creșterea populației trebuie organizate de către marile organizații care apără Drepturilor Omului campanii de înștiințare a populației sărace, fără educație cum că le se împuținează, sărăcia o să se extindă rapid, foametea de asemenea și ratele anafabetismului o să crească.

La nivelul fiecărei țări ar trebui să se impună prin legislație cantitățile de deșeuri care trebuie aruncate în realitate și cantitățile care sunt nevoite a fi reciclate pentru a putea stopa măcar un mic procent din poluarea mediului;

În ia este necesar dezvoltarea unor întreprinderi mici și mijlocii pentru a crea locuri de munca plătite cu salariu mediu pe economie pentru a reduce ratele șomajului și pentru a preveni migrația oamenilor în masa către țările cu locuri de munca mai bine plătite;

De asemenea, turismul ar trebui promovat prin mijloace precum: televiziunea, radio-ul, ziare, pliante, prin intermediul unor campanii mai agresive; deoarece este una dintre putinele țări din lume care deține un relief diversificat (câmpie, deal, podiș, munte, litoral) și ar putea obține un profit exorbitant dacă s-ar investi în acest domeniu și ar fi promovat cum se cuvine;

Școlile de profesională, de pregătire a unei profesii pentru a putea intra în câmpul muncii calificat sunt foarte importante, așadar trebuie redeschise și finanțate pentru că în industrie, precum și în celelalte ramuri este nevoie și de munca tehnică, nu numai de munca birocratică.

În domeniul agriculturii, domeniu care în anii '80 ne-a clasat pe primul loc dintre statele fără datorie externă sunt necesare investițiile autohtone, deoarece investitorii străini exportă cantitățile exploatare.

La nivelul instituțiilor din proprietatea statului ar trebuie să fie crescut salariul măcar aproape de standardele europene, pentru că posturile respective să fie atractive pentru cei care se pregătesc să devină bugetari. Dacă salariile ar crește, companiile multinaționale nu ar mai acapara majoritatea tinerilor cărora nu li se oferă șansă la un post de munca sau un salariu decent în sectorul public, astfel toată lumea ar putea ajuta economia să se dezvolte în câțiva ani prin contribuția fiecăruia la PIB.

În domeniul textilelor și al confecționării de încălțăminte este urgentă luarea de măsuri pe piața ieși pentru că de la an la an concurență între produsele de bună calitate produse în ia cu un preț mai ridicat și cele de pe teritoriul Asiei (China, Sri Lanka) produse ieftin este acerbă. Ar trebui să se impună taxe mai mari pentru produsele de import, mai ales că durabilitatea acestora este infim de mică comparativ cu ale produselor românești.

BIBLIOGRAFIE

1. Bodislav, D.A. (2015). The impact of privatization on regulated energy markets: a Great Britain's case study in industrial ecology, *Progress in Industrial Ecology*, vol. 9, nr. 1, pp. 13-18.
2. Bodislav, D.A. (2011). The crisis of the economic evolution, *Revista Economică*, vol. 55, nr. 2, pp. 67-71.
3. Bodislav, D.A., Bran, F., Iovițu, M. (2014). A review of globalization process, *Review of International Comparative Management*, vol. 16, nr. 4, pp. 471-478.
4. Bran, F., Bodislav, D.A., Rădulescu, C.V., Ioan, I. (2014). Corporate Governance intervention for a sustainable model, *Revista de Cercetare și Intervenție Socială*, nr. 46, pp. 216-226.